

Getto Ferenc

Ciklus halnevekre

Szivárványos ökle

Megtetesül a tó, kiürül a meder.
Felül a nádasok között majd feláll.
Az lett, ami lényege: higanyöltönyös ember.
Lábával szemcsés iszapot síkál.

A tó megtetesül, szikár lesz, sovány.
Kisétál a képből, lassan kioldalaz.
Amit elfeküdt: világosszürke ingovány.
Ami ottmaradt: kék hínár és vízi gaz.

És ott, a szemcsés, szürke aljzaton
marad egy rózsás porc: vékony, de fénylő.
Akár hajnalbenzin vízen felkelő napon.
Hártya ez, sima, színes, mint a légcső.

Mint mikor slaggal a nap előtt elpermetezek.
És az apró csepp sugarakat prizmáz, köt le.
És ott lenn a szürke iszapon hártya rezeg.
Hártyafény iszapon: szivárványos ökle.

Nílusi bíbor tarkasügér

Fúttá sprével vörösen a réten.
Hal alakját fújta e alkonyi spré.
Dinnye léket vág a kései napnak.
Lenyomatát őrzi csoki reszelék.

Ikra papíron. Az tutaja a halnak.
De szíppan örvény, húzza a mélybe.
Oszlik az ikra szerte a vízben, a holdba.
Oszlik az ikra a cirkusz pondra.

Áfonya pikkelye, veretes a teste.
Árad a Nílus, árad a pálmafa este.
Kevereg iszaposan ikra vagy száz.
Koktél dísz az égre, ha szikráz.

Anubiszok ugranak, tépik a holdat.
És úszik a vízben bíbor gálicos oldat.
Csoda ez az este illata ibolyagyökér.
Nílusi bíbor tarkasügér.

(békakirály)

Hát Lajoskám! Ez most
támad, vagy nem tudom
vagy én félek ... de én is
szeretek az élőlényekről

szagot gyűjteni zsepivel.
A csücskével felitatgatni.
Egyszer hangyákkal le-
rágattam a béka húsát...

Nem tudom, Lajoskám!
Kezdek összezavarodni.
Ez most vagy néz a kis –
szemével vagy tornyosul?
Hát nem tudom, Lajoskám.
Amúgy zsepivel próbáltad?